[Europaeus, D. E. D.]

Kolme Kaunista Paulua.

Ensimmäinen:

Kesän suloisesta ajasta.

Toinen:

Kuluneesta nuoruuden ajasta.

Kolmas:

Lemmen juoma.

Hinta: 15 penniä.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

Tampereen
kaupunginkirjasto
3554 Asld
100:-

Tampereella,
Tampereen Kirjapaino-Osakeyhtiön kirjapainossa 1886.

Jälkipainos kiellettu.

Kesän suloisesta ajasta.

Kesän aikaa armahaista
Aina muistan katoowaista,
Pian poijes kulunutta
Luonnon suloo ihanuutta.

Tekin onnen lapsukaiset
Kaikis' osaa ottawaiset;
Ehkä wielä muistelette,
Kesän rientoo katselette.

Waikkei kesää kauwan kestä
Niin ei sitä talwi estä,
Waikka usein silta näyttää
Koska lumi maata peittää.

Se on luonnon muutuwaisuus,
Kaikkein osa kuolewaisuus;
Määrättynä jokaiselle
Maailman tietä kulkewalle.

Mutta kesä ihanainen
Ompi meillä tulewainen
Syksyn, talwen takana,
Josta saamme iloita.

Se on aina osoittanut,
Hywää, tehnyt toimittanut,
Siihen luonto mielistyy,
Eloon uuteen wirkistyy.

Kesän suurta kauneutta,
Tää on waan kuin kangastusta — —
Yös toiseen suurempaan parempaan,
Meitä aina warrotaan.

—n—k—s.

Kuluneesta nuoruuden ajasta.

(Ruotti: Niinkuin ne pauhaawat merenki aallot.)

Aurinko armias kirkkaasti paistoi,
Koska tätä laulua kirjoitin;
Waan kirkkaasti loisti sekin nuoruuden aurinko,
Joka wielä mieleeni muistuupi.

Ah kuinka riensiwät herttaiset hetket
Koska aloin elämäni maailmassa,
Ja re onneni ihanat lapsuuden päiwät
Ne nuoruuden ajoiksi muuttuiwat.

Aikani nuoruuden kanssa jo kuluupi,
Murheella mieltäni muistuttaa,
Waan eipä toiwoni kuitenkaan raukee
Waikka olen toisella matkalla.

Minäkin jo jouduin maailmassa täällä
Elämäni toisellen osallen;
Waan sitä en mä tiedä kuitenkaan wielä
Mitenkä se matkani menestyy.

Kyllä se alussa suloiselta näyttää,
Ja kaikilta ilolla aljetaan;
Mutta wielä se wiimeinkin murheeksi muuttuu
Ja itkulla hautaan kannetaan.

Hautamme toisella puolella wasta
Waiwamme kaikki palkitaan;

1/9-39. Jokinen —:
Takkil. 1:—

Ja sitten se oikia matkustaja
Kunniaan suureen otetaan.

—n—k—s.

Lemmen juoma.

(Lauletaan kuin: Mies juomalassa kerran joi.)

Myötäinen onpi onneni
Aina ollut osanan,
Lempien muiskut juomani
Neittosten parissa.

Wieläkös muuta parempaa
Tohtisin toiwoa
Mä yhtään olwi-klassa
Huuliini nostattaa.

Se antoi janon sammua,
Wirkisti mieleni
Kuwasti toiwon riemua
Irroitti kieleni.

Se oli hauska, ihana
Nuoruuden kukoistus;
Kuin yrttitarha wihanta
Kaswawa rakkaus.

Niin wietin ajan iloisen
Nuoruuden helmassa;
Kuin lemmen juomaa maistelin
Ystäwäin seurassa.

—n—k—s.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto